

(von अव्ययिक und nicht von अव्ययि) gesagt wird, PAT. a. a. O. 4, 40, a. 84, a. st. dessen अव्ययिकन्याय 42, a. 67, a. 5, 4, a. 6, 76, a.

अत्रतवत्स adj. für den es keine Regel — kein Gelübde giebt MBH. 12, 2305.

1. अत्र् Z. 2. आशायि und आशायि sind Perfect-Formen.

— समुप Spr. (II) 5335, v. 1.

2. अत्र् mit वि Z. 1 lies 3, 36, s.

अशरण n. Mangel an Schutz, Schutzlosigkeit HEM. JOGAÇ. 4, 54. nach 63.

अशेष्य denom. von अशेष 2); vgl. निःशेष्य.

अशीच HEM. JOGAÇ. 4, 55.

अश्मघनस्वेद m. künstliche Schweisserzeugung durch Liegen über einer erhitzten Steinplatte KARAKA 1, 14.

अश्मसारिन् m. N. pr. des ersten Ministers des ÇĀmātanu VP. 4, 20, 7.

अश्व 2) अश्व R. ed. Bomb. 3, 21, 6. hier oft अश्वु st. अश्व bei SCHL.

अश्वु m. R. ed. Bomb. 2, 103, 6.

अश्वयंस 2) न सो ऽश्वयो (so ist zu lesen) ऽधिगच्छति MBH. 3, 4195.

अश्व 1) a) sg. in collectiver Bed. BHĪG. P. 10, 38, 51.

अश्वतर m. auch ein besserer Hengst, f. अश्व eine bessere Stute PAT. a. a. O. 5, 60, a.

a. O. 5, 60, a.

अश्वसूत्र n. ein Sūtra über die Rossekunst MBH. 2, 255.

अश्विन् 3) du. so v. a. अश्विपुत्रौ d. i. Nakula und Sahadeva MBH. 3, 1816. Als Bez. der Zahl zwei. (vgl. Nachträge). SŪRJAS. 1, 32, fg. 12, 89.

— 4) als Nakshatra SŪRJAS. 8, 16. 9, 18. an beiden Stellen अश्विनि des Metrum wegen.

अश्वक adj. अश्विका खारी PAT. a. a. O. 7, 416, a.

अश्वविंशद्विध adj. achtundzwanzigfach MĀRK. P. 47, 20.

2. अश्वि Bez. der Zahl sechzehn SŪRJAS. 2, 53. 3, 43.

1. अश्व 6) Z. 11. fgg. अश्वि nach den Erklärern so v. a. त्वम् VĀMANA 5, 2, 32.

— व्यत्यनु, षते PAT. a. a. O. 8, 63, b.

— अश्व weg —, unbetheiligt sein RV. 10, 83, 5.

— परि 1) RV. 10, 40, 6.

— सम् 1) Jmd (acc.) gleich sein RV. 2, 1, 15. — 2) vereinigt sein mit (सक): सं ज्ञाययां सकृ पुत्रैः स्याम AV. 12, 3, 17. — 3) sein, geben (vgl. Nachträge): प्राज्ञो ऽतिधीरश्च समस्ति को वा Spr. (II) 6313.

2. अश्व mit अश्वि, partic. अश्वस्त hingeworfen, daliegend: यज्ञपथे पाश-
कव. Bn. 8, 6, 8. 9.

— अश्वि 2) अश्वैर्वै चौर्यमभ्यस्तं तया verübt Spr. (II) 449. — 3) (s. Nach-
träge) SŪRJAS. 1, 53. 60. 2, 31. 41. 46. 3, 21.

— समभि betreiben, üben: नर्तनकलाभ्यासं समभ्यस्यति (Conj.) Spr. (II) 5826.

— उद्युद् (!) abwerfen, aufgeben, fahren lassen BHĪG. P. 4, 7, 44. der
Comm. erklärt das erste उद् durch उच्चैस्.

— निस्, partic. निरस्त adj. und n. Bez. einer best. fehlerhaften Aus-
sprache der Vocale PAT. a. a. O. 1, 20, a.

— परि 4) तं पर्यास्थत् (वसुधातले) KATHĪS. 43, 123.

— विपरि, partic. विपर्यस्त SŪRJAS. 2, 63. 6, 5. 7, 15.

— संपरि caus. s. संपर्यासन.

— उपसम्, partic. उपसमस्त mit einem andern Worte componirt PAT.
a. a. O. 7, 51, b. 105, b.

VII. Theil.

3. अश्व (= 2. अश्व) adj. in कृत्वस्.

असंवत n. eine Art Hölle M. 4, 81.

असतोषोषण n. das Ernähren einer untreuen Frau, bei den Gāina so
v. a. das Füttern von allerhand unnützen Geschöpfen HEM. JOGAÇ. 3, 99, 114.

असदायक adj. = असद्राक् BHĪG. P. 5, 9, 6.

असद्राक् HARIV. 15479 fehlerhaft für असद्राक्.

असद्राक् (Nachträge) 2) HARIV. 15479 nach der Lesart der neuere Ausg.

1. असन्त् 1) Z. 4 und 3) a) Z. 7 lies TAIRT. st. AIR.

असभ्य (Nachträge), असभ्यार्थात्तर, ऽस्मृतिरेतु VĀMANA 2, 1, 15.

असभ्यव्यम् und ऽभाव्यम् vgl. u. 1. भू mit सम् caus. 1).

असर्व adj. nicht vollständig ÇAT. Br. 4, 1, 5, 10.

असात्म्य adj. zuwider setend, unzutraglich: असात्म्यमिति तद्विद्याद्यन
पाति सकृत्सताम् KARAKA 4, 1.

असाद्, lies nicht reitend. In übertr. Bed. nicht erschlaffend, — müde
werdend: शात्तौ RĪGĀ-TAR. 1, 106.

असितोद् n. (sc. सर्स्) N. pr. eines mythischen Sees VP. 2, 2, 24.

असिशिम्बी f. eine best. Pflanze RĪGĀN. 7, 178.

असु 1) c) respiration = 4 seconds of sidereal time, or 1 minute of arc
SŪRJAS. 2, 59. 61. 3, 38. 46. 9, 5. 10, 2. fgg.

असुत्याग m. das Aufgeben des Geistes BHĪG. P. 4, 4, 31.

असुर 1) c) Z. 5 lies 63, 7. 3 st. 63, 7, 3.

असुरद्विष् m. ein N. Çiva's MRD. n. 248.

असूर्तरजस s. oben u. अमूर्तरजस्. न विद्यते सूर्तं प्रसृतं रजो यस्य सः Comm.

अस्तंगमन n. Untergang s. सूर्यास्तंगमन.

2. अस्ति HARIV. 4955.

अस्तिमन्त् PAT. a. a. O. 5, 48, a.

अस्तुंकर eher zugehend, einwilligend.

अस्मय्, ऽपति denom. von अस्मद् PAT. a. a. O. 7, 102, a.

अस्त्रिध् und अस्त्रेधस्, lies nicht fehlgehend, — irrend.

अस्वर्क adj. tonlos, nicht mit dem Udātta versehen PAT. a. a. O. 7,
52, b. 76, a.

1. अक्षु zu streichen; s. u. 1. क्षि.

अक्षता RĪGĀ-TAR. 4, 68.

अक्षन्, lies (von अक्षन्) adj. diurnus: mit den am Tage gebrauchten

Soma-Steinen schnell er auch Nachts den Strahl gegen u. s. w. 5, 48,
3. täglich: श्लोक 1, 190, 3.

अक्षभून (Nachträge), lies 4, 3, 2. eine allegorische Personification.

अक्षम m. eine best. Personification SĪMAVIDH. Br. 1, 2, 5.

अक्षमुत्तरत्वं n. nom. abstr. von अक्षमुत्तर zu vermuthen AV. 3, 8, 3.

अक्षर m. N. pr. eines Asura MBH. 1, 2660 nach der Lesart der od.
Bomb., मुक्तर ed. Calc.

अक्षिचुम्बक m. N. pr. eines Mannes; davon अक्षिचुम्बकायनि m. patron.
PAT. a. a. O. 1, 88, a. 4, 5, a.

अक्षिनामन् adj. was Schlange heisst RV. 9, 88, 4.

अक्षिमरिष्मि m. die Sonne ÇIC. 11, 64.

अक्षिबुध्न्य n. SŪRJAS. 9, 18 fehlerhaft für अक्ष.

अक्षिष्मसत्त्वं, so zu lesen.

अक्षेवोर्य m. N. pr. eines Mannes MBH. 12, 8900.

107*